

SFS 2000:382

Utkom från trycket
den 14 juni 2000

Lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön;

utfärdad den 31 maj 2000.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 7 § lagen (1991:1047) om sjuklön skall ha följande lydelse.

7 §² Sjuklöneperioden omfattar den första dag arbetstagarens arbetsförmåga är nedsatt på grund av sjukdom och de därpå följande tretton kalenderdagarna i sjukperioden. En sjuklöneperiod börjar inte om arbetstagaren inte avhåller sig från arbete åt arbetsgivaren. En sjuklöneperiod börjar dock senast dag för vilken arbetstagaren erhåller sådan reseersättning som avses i andra stycket. En sjuklöneperiod som börjat löpa bryts om anställningen upphör.

Som sjukperiod anses sådan tid under vilken arbetstagaren i oavbruten följd lider av sjukdom som avses i 4 §. Sjukperioden omfattar också tid då arbetstagaren för att underlätta återgång i arbetet i stället för sjuklön erhåller ersättning för resor till och från arbetet. Detta gäller även dag med reseersättning då sjuklön inte skulle ha utgivits enligt 6 § första stycket 1.

Om en sjukperiod börjar inom fem dagar från det en tidigare sjukperiod avslutats skall sjuklöneperioden omfatta endast så många dagar att den tillsammans med en sjuklöneperiod hos samma arbetsgivare under den tidigare sjukperioden utgör fjorton kalenderdagar. Vid tillämpning av 6 § skall beaktas dagar i den tidigare sjuklöneperioden.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000. De nya bestämmelserna tillämpas på sjukperiod som börjar efter ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

INGELA THALÉN

Marianne Jenryd
(Socialdepartementet)

¹ Bet. 1999/2000:SfU12, rskr. 1999/2000:236.

² Senaste lydelse 1997:1311.

